

MOVIMENT PER LA INDEPENDÈNCIA (MxI)
INSTAURACIÓ DE LA REPÚBLICA CATALANA
FULL DE RUTA

ÍNDEX

- 1. ON SOM**
- 2. QUI SOM**
- 3. VISIÓ I MISSIÓ**
- 4. OBJECTIUS**
- 5. CONDICIONS NECESSÀRIES**
- 6. ACTORS**
- 7. FRONTS I PROJECTES**
- 8. ESCENARIS**
- 9. FASES**
- 10. METODOLOGIA**
- 11. ORGANITZACIÓ I FUNCIONAMENT**
- 12. CALENDARI**

FULL DE RUTA

1. ON SOM

Després de la proclamació de la República catalana, el 27 d'octubre de 2017 al Parlament de Catalunya, el President i el seu govern van renunciar a fer efectives les lleis de desconexió aprovades el mes de setembre i a fer una crida a la resistència i una part del govern van marxar a l'exili, mentre l'altra va escollir el camí de la presó. L'Estat espanyol va iniciar un llarg període de repressió, que encara continua.

Sis anys després, la situació del moviment independentista es pot resumir així:

1.1 Front polític i institucional: S'ha imposat l'autonomisme pragmàtic sota formes diferents, segons quin sigui el partit que el practica, acompanyat de paraules i gestos que, de moment, no passen de ser simbòlics. En aquesta etapa s'ha fet evident la divisió i enfrontament entre els tres partits independentistes, molt més centrats en la lluita per conquerir quotes de poder institucional que en la lluita per la independència. No obstant això, els resultats de les eleccions generals espanyoles (23J-2023) han obert una oportunitat que ha de marcar l'inici de la segona etapa del procés d'independència, una oportunitat que ha estat casual i no pas fruit de cap de les estratègies independentistes, atesa la forta davallada del vot als partits independentistes. Els pactes per investir president del govern espanyol al candidat del PSOE dibuixen les estratègies de JUNTS i ERC i delimiten clarament les seves línies d'actuació.

1.2 Front social: Les dues grans entitats protagonistes de la primera etapa han pres camins ben diferents. L'ANC s'ha erigit com la màxima defensora de la legalitat derivada de l'1-O, sense saber definir un camí vàlid i acceptat per la majoria de les bases independentistes i perdent la transversalitat que li havia donat la força que va arribar a tenir en la primera etapa. La desviació dels objectius i formes organitzatives de la primera etapa l'ha portat a voler impulsar una llista cívica que competeixi amb els partits tradicionals en les properes eleccions al Parlament de Catalunya per forçar-los a aixecar la Declaració d'independència del 27-O, sense valorar prou que aquesta acció, per sí sola, no passaria de ser un gest simbòlic sense més transcendència. Per la seva banda, Òmnium està seguint una estratègia a mitjà i llarg termini, que serveixi per posar unes bases més sòlides que permetin tornar a creure en la possibilitat de declarar la independència i poder-la mantenir, però limitant el seu paper actual a la resistència, especialment lingüística i cultural, però també econòmica i en altres camps.

1.3 Front internacional: Des del govern a l'exili es va impulsar una nova entitat, el Consell de la República, que en més de quatre anys des de la seva creació, no ha sabut anar més enllà de la definició de l'arquitectura bàsica de la seva estructura i funcions, degut sobretot a la manca del suport social suficient per comptar amb els recursos humans i econòmics necessaris, però també i potser com a principal causa d'aquest suport insuficient, per la manca de claredat i

FULL DE RUTA

solidesa del projecte i per la confusió de papers entre els organismes del mateix Consell. La reforma organitzativa i funcional que s'està impulsant és imprescindible i ha de ser en profunditat.

Durant aquests sis anys, la situació política i econòmica de l'Estat espanyol també s'ha degradat i el conflicte català, malgrat perdre la intensitat dels anys anteriors, ha seguit estant present en la política espanyola, més de forma retòrica que real, però present sobretot per la necessitat de comptar amb el suport d'una bona part de l'independentisme per mantenir l'estabilitat del govern espanyol. La gestió que faci l'independentisme dels resultats de les eleccions generals del 23J-2023 ha d'ajudar a revertir aquesta situació per debilitar el règim del 78. En el camp de la diplomàcia internacional i, especialment en la Unió Europea, el conflicte corre el risc de cronificar-se i aparèixer o desaparèixer en funció de les circumstàncies, però sense més transcendència.

2. QUI SOM

El Moviment per la Independència el formem totes les persones que, dins i fora de Catalunya, treballem per la instauració efectiva, al més aviat possible, de la República catalana en territori català. Més enllà de la resistència que va començar immediatament després de l'11 de setembre de 1714, l'actual moviment va néixer com a resposta a la sentència del TC contra l'estatut el juliol del 2010 i amb la consulta d'Arenys de Munt, amb les 553 consultes populars que van seguir i es va concretar en la Conferència Nacional per l'Estat propi, el 30/04/2011, al Palau de Congressos de Montjuic, d'on va sortir el Full de ruta de país que va marcar el camí seguit en la primera etapa del procés d'independència i l'inici del procés fundacional de l'ANC.

3. VISIÓ I MISSIÓ

Atesa l'estructura lingüística, cultural, econòmica i d'identificació nacional actual del país, la independència només serà possible si tot l'independentisme comparteix el mateix projecte i, alhora, aquest projecte és prou potent i engrescador per obtenir el suport polític de la majoria social del país.

Tots els actors i sectors independentistes, en funció de les seves característiques, han d'actuar en la part del projecte que els correspon i, alhora, han de treballar de forma coordinada i amb suficient confiança entre ells.

MOVIMENT PER LA INDEPENDÈNCIA (MxI)
INSTAURACIÓ DE LA REPÚBLICA CATALANA
FULL DE RUTA

4. OBJECTIUS

La primera etapa del procés i els sis anys posteriors a l'octubre de 2017, han servit per a prendre consciència de la situació real i de la correlació de forces existent entre el moviment i l'Estat espanyol. En aquesta situació, els objectius del moviment en aquesta segona etapa són:

- 4.1** Recuperar, i si pot ser augmentar, la força de mobilització popular, diversificar les formes de lluita i reorganitzar el moviment independentista de forma efectiva i segura.
- 4.2** Estructurar la protecció efectiva del territori quan arribi el moment de la instauració definitiva de la República catalana en territori propi.
- 4.3** Crear les condicions adequades per instaurar la República i saber-la mantenir en el temps i en tot el territori.
- 4.4** Generar el moment per instaurar la República.

5. CONDICIONS NECESSÀRIES

Les condicions necessàries per a fer possible l'assoliment dels objectius anteriors són:

- 5.1** Fer visible, de forma homologable internacionalment, el suport majoritari del poble català a la instauració de la República catalana.
- 5.2** Enfortir el paper de les institucions republicanes a l'exili i augmentar la majoria independentista en les actuals institucions d'autogovern i en els ajuntaments del país.
- 5.3** Debilitar la posició, interna i externa, de l'Estat espanyol per reduir la seva capacitat de resistència a la instauració de la República catalana.
- 5.4** Conèixer les condicions per aconseguir els suports internacionals suficients al reconeixement del nou Estat.

6. ACTORS

Els principals actors en aquesta segona etapa del procés d'independència són:

6.1 Societat civil: La peça clau d'aquesta segona etapa segueix sent la força de la gent i la seva capacitat d'organització i mobilització. És la gent, el poble, qui dona suport, o no, als partits polítics que governen les institucions autonòmiques i municipals i és la gent qui sustenta les institucions republicanes a l'exili.

6.2 Institucions republicanes: L'exili i el Consell de la República tenen molta feina a fer, per adaptar-se a la situació política que emmarca la seva actuació, per posar les bases del país que volem, per construir l'estructura institucional de la nova República i per la projecció internacional.

6.3 Partits polítics: El seu àmbit d'actuació són les institucions polítiques existents dins el país, o sigui, les institucions municipals, les autonòmiques i les institucions polítiques espanyoles, amb el triple objectiu de demostrar la capacitat de govern i de gestió, de mantenir i/o augmentar la majoria política en les institucions catalanes per facilitar el traspàs de poders quan arribi el moment i, pel que fa a les institucions espanyoles, per debilitar el règim del 78.

7. FRONTS I PROJECTES

El Moviment per la Independència, en aquesta segona etapa, s'estructura per Fronts d'actuació i projectes, amb els objectius específics que es descriuen a continuació:

7.1 Front polític:

7.1.1 Nou Paradigma: Nou marc ideològic per fer front als reptes del període antropocè en el que hem entrat.

7.1.2 Marc Institucional i legal bàsic: Definició de les institucions republicanes i del marc legal bàsic de la nova República.

7.1.3 Grup Objectivament Identificable (GOI): Creació dels mecanismes d'identificació i estructuració de les persones que formen part del nostre grup.

7.1.4 Participació política: Definir el sistema de participació política en la República, les bases de la nova llei electoral i el paper dels partits polítics.

MOVIMENT PER LA INDEPENDÈNCIA (MxI)
INSTAURACIÓ DE LA REPÚBLICA CATALANA
FULL DE RUTA

7.2 Front social:

- 7.2.1** Mobilitzacions massives: Organització de les grans mobilitzacions que ens tornin a fer visibles internacionalment i generin sensació de pertànyer a la majoria social.
- 7.2.2** Mobilitzacions permanents: Identificació i organització de les mobilitzacions que generin sentiment de pertinença.
- 7.2.3** Mobilitzacions especials: De resposta/denúncia a fets puntuals que representin una agressió als nostres drets individuals, col·lectius o nacionals.
- 7.2.4** Grups d'actuació territorial (GAT): Identificació dels llocs estratègics del país i estructuració dels grups d'acció no violenta i la logística necessària.
- 7.2.5** Impuls d'Iniciatives Legislatives Populars (ILP): Definir els eixos bàsics de les polítiques públiques del nou Estat en tots els camps essencials (ensenyament, salut, habitatge, territori, ...) com a fórmula de mobilització.

7.3 Front institucional:

- 7.3.1** Institucions republicanes: Estructurar les institucions polítiques de la República, a l'exili i a l'interior del país, i les estructures de participació/vinculació popular.
- 7.3.2** Institucions autonòmiques: mantenir/augmentar el pes de l'independentisme per assegurar la qualitat de la gestió i les majories necessàries per al traspàs ordenat de l'administració a les institucions republicanes.
- 7.3.3** Estructures d'Estat: A partir del Llibre Blanc de la Transició nacional, acabar de definir les estructures d'Estat necessàries per a la instauració de la República catalana.
- 7.3.4** Acció política a l'Estat espanyol: Executar les accions i establir els acords necessaris per debilitar el règim del 78, per crear una correlació de forces favorable.

7.4 Front internacional:

- 7.4.1** Relacions polítiques internacionals: Analitzar els interessos dels Estats i de les organitzacions polítiques, econòmiques, socials,... actuals objectivament interessats amb l'existència de la República catalana, estudiar quines ofertes els podem fer i establir-hi les relacions necessàries que portin al nostre reconeixement internacional.
- 7.4.2** Projecció Exterior: Fer conèixer el nostre país, llengua, cultura, història, economia, etc.. a les societats dels altres països, especialment dels Estats objectivament interessats amb l'existència de la República catalana.

7.5 Front de projectes de país:

- 7.5.1** Llengua: Definir el català com a llengua oficial de la nova República i definir l'estatus de les altres llengües parlades a Catalunya. Crear i difondre l'argumentari que creï adhesions al projecte.
- 7.5.2** Cultura: Impulsar les manifestacions culturals pròpies, dins i fora del país, amb l'objectiu de fer-les conèixer, guanyar suports i fer créixer el nombre de participants.
- 7.5.3** Comunicació: Fer la radiografia de la situació actual i de les actuacions de tot tipus per acabar tenint un espai comunicatiu català que sigui majoritari i ben valorat per la ciutadania.
- 7.5.4** Serveis bàsics: Definir les principals característiques dels serveis bàsics que oferirà el nou Estat (Salut, ensenyament, renda universal, mobilitat, ...)

7.6 Front econòmic:

- 7.6.1** Sobirania energètica: Definir les actuacions necessàries per disposar de la sobirania energètica en un termini el més breu possible.
- 7.6.2** Plataformes comercials de proximitat: Creació de dues plataformes comercials -B2C i B2B- de proximitat que acabin sent hegemòniques en el país, per competir amb les grans plataformes globals.
- 7.6.3** Sobirania financera: A partir de les entitats existents, creació d'una xarxa de caixes cooperatives al servei de les persones, autònoms i petita empresa, d'una banca comercial per a les empreses, d'una banca pública catalana al servei del país i estudi de la implantació d'una moneda digital catalana que,

FULL DE RUTA

en un termini raonable, esdevingui majoritària en les transaccions econòmiques interiors i mantingui la paritat amb l'euro, que seguiria sent la moneda per les transaccions amb l'exterior.

Aquests 22 projectes, alhora, es classifiquen en tres grups, en funció del seu rol en aquesta segona etapa:

- a) Projectes motor:** són els projectes que dinamitzen i organitzen les persones a nivell territorial i permeten fer créixer el nombre de la gent organitzada i estructurada per interessos/capacitats/voluntats personals (GAT, Impuls ILP i Plataformes comercials de proximitat).

- b) Projectes essencials:** són els projectes que, amb els dos anteriors, cal tenir enllestits per poder dir que s'han assolit les condicions necessàries per poder instaurar la República en territori propi (Marc Institucional i legal bàsic, GOI, Mobilitzacions massives, permanents i especials, Institucions republicanes, autonòmiques, Estructures d'Estat, Acció política a l'Estat espanyol, Relacions polítiques internacionals, Projectió Exterior, Comunicació i Sobirania financera).

- c) Projectes estructurants:** són els projectes que cal plantejar d'immediat i començar a executar-los, però que no podran assolir els seus objectius sense disposar de la República instaurada i en funcionament (Nou paradigma, Participació política, Llengua, Cultura, Serveis bàsics i Sobirania energètica).

8. ESCENARIS

La millor via per assegurar la instauració de la República catalana de la forma més ràpida i segura és la celebració d'un referèndum d'autodeterminació acordat amb l'Estat espanyol, amb observadors internacionals, i amb l'acord explícit d'aplicar els resultats de forma immediata. Tot i que els pactes signats entre JUNTS i el PSOE sembla que obrin aquesta possibilitat, el moviment independentista també ha de seguir treballant en l'escenari sense un acord d'aquest tipus. Per tant, els dos escenaris possibles són:

8.1 Acord amb l'Estat espanyol: els pactes esmentats en el punt anterior estableixen un marc de negociació política que hauria de portar a la celebració d'un referèndum d'autodeterminació homologable internacionalment i en un termini que no hauria d'anar més enllà de la meitat de l'actual legislatura espanyola.

8.2 Sense acord amb l'Estat espanyol: si la negociació anterior es trenca per qualsevol motiu o s'endarrerix més enllà del termini fixat, cal estar preparats

FULL DE RUTA

per accelerar el procés d'instauració de la República catalana a partir de la validesa dels resultats del referèndum de l'1-O.

Si fos necessari en qualsevol dels dos escenaris, el Parlament de Catalunya hauria de tramitar i aprovar la proposta d'impulsar la reforma de la Constitució per incloure el dret d'autodeterminació, en aplicació del que es preveu en l'article 87.2 de la mateixa Constitució.

En el cas de trencar les negociacions, la proposta anterior podria incloure la celebració d'un referèndum sobre la forma d'Estat, entre monarquia i república, amb el suport d'altres formacions polítiques sobiranistes, del País Basc, Galícia, País Valencià, Illes Balears, Canàries,... per presentar una proposta consensuada.

La proposta de reforma de la Constitució ha de ser presentada i tramitada a les "Cortes generales". En cas de ser aprovada, s'hauran d'iniciar els tràmits previstos en la mateixa Constitució per a la seva reforma.

Si no s'aconsegueix que la proposta prosperi en el Congrés dels diputats espanyols, caldrà deixar constància, a tots els nivells, que s'ha intentat per enèsima vegada i que, a partir d'ara, només ens queda la via unilateral.

Preveure la resposta a la constitució d'un "Gobierno de unidad nacional", entre PP i PSOE i la més que probable modificació de la llei electoral per impedir que les forces independentistes puguin seguir bloquejant el funcionament de les institucions polítiques espanyoles. La resposta hauria de ser la constitució d'una candidatura àmplia de totes les forces nacionalistes d'arreu de l'Estat espanyol. En aquest cas, la confrontació entre les forces que sustenten el règim del 78 i les nacions perifèriques prendria una escala i dimensió que sobrepassaria el marc espanyol.

Per enfortir la posició del moviment independentista i fer encara més evident la confrontació amb l'Estat, seria desitjable la impulsió d'una candidatura única a les eleccions europees de l'any 2024, de totes aquestes forces nacionalistes, aprofitant la circumscripció electoral única per a tot l'Estat. Poder aconseguir que almenys un 20% dels eurodiputats escollits siguin d'aquesta candidatura mostraria la dimensió real del conflicte i la seva dimensió més enllà de Catalunya i Euskadi.

Totes aquestes accions fan necessari un acord global de col·laboració entre ERC, Junts i, si és possible, la CUP, per definir tots els aspectes de les candidatures a les eleccions espanyoles i europees i assegurar l'estabilitat del Govern de la Generalitat fins esgotar l'actual legislatura.

Aquest acord és necessari per trencar la dinàmica d'enfrontament entre els tres partits independentistes amb representació parlamentària i capgirar la situació de distanciament entre aquests partits i una part significativa del moviment popular independentista. Seria el pas imprescindible per tancar la fase de reagrupament de forces, reactivar el braç social del moviment i entrar de ple en la fase de "creació de les condicions adequades" que es descriuen a continuació.

FULL DE RUTA

En cadascun d'aquests dos escenaris es poden produir circumstàncies molt diverses, difícilment previsibles almenys per poder elaborar un pla detallat d'accions per a fer-hi front. Per tant, han de ser els òrgans del Moviment per la Independència (MxI) que més endavant es descriuran els que concretin les accions necessàries en cada moment.

9. FASES

Si la primera etapa del procés independentista va estar caracteritzada per la ràpida acumulació de forces, que va modificar radicalment el mapa polític català i va permetre la gran participació de l'1-O, malgrat l'actuació de les forces policiaques espanyoles, l'etapa posterior ha estat caracteritzada per la desunió i enfrontament partidista dins de l'independentisme i, la primera conseqüència ha sigut la manca d'una estratègia comuna. Tot plegat ha causat una gran desorientació entre les bases del moviment.

La situació actual, tot i tenir moltes semblances amb l'inici de la primera etapa del procés independentista (crisi econòmica i política, pèrdua de confiança la classe política, ...), a més del molt que hem avançat eixamplant la base independentista, té l'avantatge dels aprenentatges que han suposat les experiències viscudes en la primera etapa, tant pel que fa als encerts, però, sobretot pels errors comesos per uns i altres. Els pactes polítics derivats dels resultats del 23-J han ajudat a clarificar les posicions dels partits independentistes però no han canviat aquesta situació.

Les fases previstes a partir d'ara són cinc:

9.1 Reagrupament de forces: les línies estratègiques en aquesta fase passen per construir una unitat d'acció independentista veritablement forta, en tots els fronts, i per construir les estructures i eines necessàries per a les fases posteriors. Al final d'aquesta fase, aquest Full de ruta ha de ser assumit per tots els actors del moviment per la independència.

9.2 Creació de les condicions adequades: l'objectiu estratègic d'aquesta fase és fer créixer el suport polític i social a la instauració efectiva de la República catalana en el propi territori i a nivell internacional, de manera que cada cop més ciutadans i ciutadanes catalanes participin en els projectes impulsats a partir d'aquest Full de ruta i, alhora, creixi el suport electoral a les forces polítiques independentistes.

9.3 Desenllaç: quan l'assemblea general del Moviment per la Independència, reunida en la III Conferència Nacional per l'Estat propi, consideri que ja es donen les condicions adequades, s'entrarà en la fase de desenllaç per a la instauració efectiva de la República catalana en territori propi. Seria desitjable que aquesta

FULL DE RUTA

fase comencés amb la celebració d'eleccions autonòmiques i es desenvolupés seguint l'esquema bàsic següent:

9.3.1 Signatura d'un compromís públic de totes les candidatures independentistes a declarar l'inici del procés constituent de la República catalana en la sessió constituent del nou Parlament o quan el conjunt del moviment independentista consideri que es donin les condicions adequades per a fer-ho.

9.3.2 Per assegurar una lectura inequívoca dels resultats, seria desitjable la constitució d'una llista de país que tingui el suport de tot el moviment independentista, escollida en primàries i amb circumscripcions que garanteixin l'aplicació dels principis de proporcionalitat i territorialitat, amb un punt únic del programa: instauració de la República Catalana si aquesta llista treu més del 50% dels vots vàlids emesos. En la mesura que el moviment social torni a tenir la força suficient, aquesta alternativa podrà ser acceptada pels altres actors.

9.3.3 Constitució del nou Parlament, amb el reconeixement del President de la República a l'exili com a President legítim i amb la declaració d'inici del procés constituent de la nova República catalana. Activació dels Grups d'Actuació Territorial.

9.3.4 Tornada immediata del President de la República a l'exili i traspàs de poders del President de la Generalitat, en funcions, al President legítim de la República catalana.

9.3.5 Formació del Govern provisional de la República Catalana i posada en marxa de l'Administració pública republicana, garantint el seu funcionament normal, especialment en l'ordre econòmic i en de la seguretat..

9.4 Constituent: El procés constituent de la nova República es posa en marxa des del mateix moment de la formació del Govern provisional de la República. El Parlament s'autoproclama com Assembla Constituent i, a partir dels resultats dels diferents projectes treballats durant la fase de creació de les condicions adequades, redacta el projecte de les noves "Constitucions catalanes" que seran objecte d'un procés participatiu per, posteriorment, ser sotmeses a referèndum. Un cop aprovades, el President de la República convocarà les primeres eleccions generals al nou Parlament de la República.

FULL DE RUTA

9.5 Normalització: Amb la constitució del primer Parlament de la República catalana i la formació del primer Govern, s'inicia la fase de normalització, amb tres grans objectius: assegurar el funcionament normal del país, en tots els àmbits; el reconeixement internacional i l'inici de negociacions amb Espanya pel repartiment d'actius i passius.

10. METODOLOGIA

Aquest Full de ruta s'ha d'entendre com el marc d'actuació general de la segona etapa del procés d'independència i, com a tal, ha de considerar-se un document obert i dinàmic, que caldrà adaptar a les circumstàncies que es vagin produint a mesura que s'avanci en la línia prevista.

Per altra banda, aquest Full de ruta ha de ser la referència pels equips de treball que vagin desenvolupant els diferents projectes previstos en aquest document. Aquests equips han de tenir en compte la feina feta fins ara, tant a nivell institucional (Llibre blanc de la Transició nacional,...) com a nivell social (Procés constituent, EPQV, Congrés Catalunya Futur, Debat constituent, Assemblees sectorials de l'ANC,...). Hi ha molta feina feta que pot permetre avançar molt ràpidament.

11. ORGANITZACIÓ I FUNCIONAMENT

L'acte de cloenda de la 2a Conferència Nacional per l'Estat propi, a part de l'aprovació del Full de ruta definitiu del moviment per la independència, ha de servir per escollir el Secretariat provisional que haurà de posar en marxa els diferents projectes previstos, començant per l'adscripció dels participants en cada projecte.

Aquest Secretariat tindrà l'única funció de posar en marxa, en un termini no superior a tres mesos, els equips dinamitzadors de cada projecte (EDP), que hauran d'escollir tres representants que s'integraran en l'equip coordinador del front (ECF) que els correspon. A continuació, cada equip coordinador de front escollirà els tres representants que s'integraran en l'equip de coordinació general (ECG). En qualsevol moment, per raons de seguretat o d'eficàcia, aquests representants poden ser substituïts per l'equip que els ha escollit, per acord de la meitat més un dels integrants de l'equip. En tot cas, un cop l'any s'haurà de procedir a la renovació o ratificació dels representants en cada nivell.

La funció d'aquesta estructura és vetllar pel desenvolupament i coherència dels diferents projectes, en els ritmes i terminis necessaris i dins el marc general definit en aquest Full de ruta.

Cada equip dinamitzador de projecte (EDP) decidirà la millor forma d'organització per assegurar la consecució dels objectius del projecte i per facilitar la participació activa de les persones adscrites a cada projecte.

FULL DE RUTA

Per assegurar la coordinació entre les accions derivades de cada projecte i l'actuació dels tres grans actors del moviment, es crearà el Secretariat nacional del Moviment per la Independència (MxI), integrat per tres representants de cada grup d'actors - entitats de la societat civil, institucions republicanes a l'exili i partits independentistes- i per tres representants de l'equip de coordinació general (ECG) dels projectes. Aquest Secretariat serà l'únic òrgan autoritzat per parlar en nom del Moviment, ho farà només quan sigui necessari i sempre mitjançant comunicats, que podran ser de caràcter intern o públic. Serà responsabilitat d'aquest Secretariat nacional convocar les assemblees generals del Moviment, sota la denominació de "Conferència Nacional per l'Estat propi", de caràcter ordinari (un cop l'any) o extraordinari.

Les persones que formin part dels diferents òrgans del Moviment només poden identificar-se com a membres d'aquests òrgans en reunions de caràcter intern i, en cap cas, poden parlar públicament en nom del Moviment ni de cap dels seus projectes o fronts.

12. CALENDARI

En la situació actual, l'acte de cloenda de la 2a Conferència Nacional per l'Estat propi ha de servir per aprovar el Full de ruta de país, com a primer pas de la fase de reorganització del moviment i reagrupament de forces i per poder passar a la fase de "creació de les condicions necessàries".

Atès que una part important dels projectes motor i essencials ja tenen molta feina feta, es considera possible treballar en la perspectiva que les eleccions catalanes, previstes per primers de l'any 2025, puguin ser el detonant de la "fase de desenllaç", per la qual cosa la fase de creació de les condicions necessàries tindria una durada de poc més de 12 mesos, un termini molt ajustat però possible si realment s'ha aconseguit el reagrupament de forces entorn d'aquest Full de ruta.

Si com a resultat d'aquestes eleccions hi ha la majoria suficient per formar govern independentista, però no se supera el 50% dels vots favorables a l'inici del procés constituent, el conjunt del moviment, reunit en Assemblea general, haurà de decidir si considera que encara no es donen les condicions necessàries per a passar a la fase de desenllaç.

En aquest cas, caldrà seguir treballant per crear-les. Quan es donin, el govern haurà de convocar eleccions anticipades per poder passar a la fase de desenllaç.

En el cas que no hi hagi majoria suficient ni es pugui formar un govern independentista, s'haurà de concórrer a les següents eleccions al Parlament de Catalunya en la forma que el Moviment consideri més convenient per assegurar la majoria absoluta de diputats i activar a la fase de desenllaç.